

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det vil jeg simpelt hen ikke anerkende. Jeg mener faktisk, at det vil være en fordel for alle, der deltager i onsdagsspørgetiden, at den får et mere koncentreret og mere målrettet forløb, end den har i dag. I stort set alle andre parlamenter, vi sammenligner os med, er spørgetiden betydelig kortere. Her bliver der ikke indlagt nogen tidsbegrænsning. Der bliver alene indlagt en begrænsning, som går på, at det skal være politiske spørgsmål, altså: Hvad mener ministeren? Hvad føler ministeren? Hvad kan ministeren meddele om sin politik osv.? Det tror jeg er en fordel. Og vi har jo oven i købet sikret, at hvert medlem inden for den time, der er målt af til debatten med det enkelte medlem af regeringen, får mulighed for at stille to spørgsmål, hvis tiden tillader det. Og hvis man ser på onsdagsspørgsmålene, er det jo rent faktisk sådan, at for langt de fleste ministres vedkommende vil der være plads til, at man stiller det andet spørgsmål.

Kl. 15.15

Men at hr. Rune Lund ikke kan se, at en hastende forespørgsel, hvor man kan træffe en beslutning, er af langt større værdi end et spørgsmål stillet af ham mellem kl. 19 og kl. 20 til udenrigsministeren, har jeg svært ved helt at forstå.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ønsker hr. Rune Lund et andet spørgsmål? Ja, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Hasteforespørgsler er faktisk en god idé, men det ændrer ikke ved, at med hensyn til den måde, som onsdagsspørgetiden, som er et meget vigtigt instrument for at kunne kontrollere regeringen, fungerer i dag, har det her forslag et indhold, som betyder, at der vil ske en indskrænkning, f.eks. ved at vi nu kun kan stille spørgsmål til statsministeren eller udenrigsministeren eller andre ministre i 1 time. Og når vi ved, hvordan vi får udenomssvar i den her Folketingssal, er det altså vigtigt, at vi har mulighed for at komme hele vejen rundt om et emne. Vi oplever gang på gang, hvordan vi står her i Folketingssalen og får det ene udenomssvar efter det andet.

Vores muligheder for at kunne kontrollere regeringen bliver altså utrolig meget sværere, når

der kun vil være 1 time til rådighed. Vi har jo flere gange oplevet, at vi har haft brug for mere, f.eks. i spørgsmålet om fangesagen i Afghanistan, Irakkrigen og mange andre emner.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Uforberedt spørgetid bliver et langt mere effektivt våben nu – ud over hasteforespørgsler. Vi har et helt døgn til at tilrettelægge udspørgningen af statsministeren og andre ministre. Det tror jeg man vil opdage. Det bliver, tror jeg, en spændende debatform. Derudover bliver den eneste begrænsning i den forberedte spørgetid 1 time pr. minister, og det er nu lang tid.

Jeg ved ikke, om hr. Rune Lund føler, at man ikke kan få sagt det, man gerne vil have sagt i spørgsmål til en minister inden for 1 time. Jeg kan sige til hr. Rune Lund, at jeg engang har prøvet som minister at stå og svare på det samme spørgsmål i over 3 timer – i over 3 timer! – det næsten ordret samme spørgsmål i over 3 timer. Jeg følte ikke, at det var nogen opløftende oplevelse for folkestyret. Jeg tror, vi kan klare det her inden for 1 time. Jeg tror, at selv hr. Rune Lund vil blive glad for det, når vi andre nu vedtager det mod hans stemme.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Poul Nødgaard.

Inden jeg giver ordet til hr. Poul Nødgaard, vil jeg gerne appellere til, at private samtaler føres meget dæmpet eller uden for dette rum, tak.

Poul Nødgaard (DF):

Så har jeg også en chance for at blive hørt; tak for det, formand.

Jeg synes ikke, at man må glemme, når man ser på det her forslag, at det er en udløber af den såkaldte Arkenkonference, hvor Folketingets Præsidium havde inviteret samtlige politiske partier og en lang række andre personer til en høring om, hvorvidt vi her i Folketinget kunne lave debatterne på en lidt anden måde.

Når nu man bedømmer forslaget i dag, synes jeg også, man skal se den vigtige bestemmelse, der er indføjnet, som siger, at man allerede i foråret 2008 vil lave en evaluering af, om det forsøg, vi nu laver, nu også er hensigtsmæssigt.

Jeg synes ikke, at man i dag skal glemme at pege på nogle af de gode ting, der er i forslaget. Jeg kan selvfølgelig ikke stå og pege på dem alle sammen, men vil bare nævne den omstændig-